

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.20.260/2016/8.

A tanács tagjai:

Dr. Mészáros Mátyás a tanács elnöke
Dr. Pataki Árpád előadó bíró
Dr. Kovács Zsuzsanna bíró

A felperes:

A felperes képviselője:

Dr. Drobilisch Erzsébet ügyvéd

Az alperesek:

I. rendű és II. rendű

Az alperesek képviselői:

Dr. Klausz Hajnalka jogtanácsos I. rendű
Kelemen, Mészáros, Sándor és Társai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr.
Balázs Gábor ügyvéd) II. rendű

A per tárgya:

közigazgatási jogkörben okozott kár

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 6.Pf.20.316/2015/3.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Budapest Környéki Törvényszék 22.P.20.693/2014/8.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes cselekvőképeséget korlátozó gondnokság hatálya alatt áll. .. hivatásos gondnoka 2009. július 29-én a nevében olyan szerződést írt alá, amely alapján az .. tulajdonos 1/1 tulajdonában álló .. szám alatt található ingatlan ½ résztulajdoni illetőségére

holtig tartó haszonélvezeti jogot alapítana a felperes javára 500.000 forint fejében. A szerződés értelmében az ellenérték átutalása a haszonélvező ..nál vezetett bankszámlájáról történik akkor, amikor a gyámhivatal előtt igazolásra kerül, hogy a haszonélvező holtig tartó haszonélvezeti jogának bejegyzése iránti kérelme az ingatlan tulajdoni lapján széljegyként megjelent. A szerződésben a felek rögzítették, hogy az ingatlanra az .. javára 8.000.000 forint és járulékai erejéig zálogjog, valamint ennek biztosítására elidegenítési és terhelési tilalom van bejegyezve. Azt is rögzítették, hogy megállapodásuk ingatlan-nyilvántartási bejegyzéséhez szükséges a jelzálogjogosult engedélye. A haszonélvezetet engedő vállalt kötelezettséget arra, hogy a jelzálogjogosult engedélyét 30 napon belül beszerzi.

[2] .. 2009. július 29-én kelt határozatával jóváhagyta a hivatásos gondnok kérelmét és azt a nyilatkozatát, miszerint 2009. július 29-én kötött szerződésben foglalt feltételek mellett a gondnokolt javára holtig tartó haszonélvezeti jog alapítása történjen. A gyámhivatal határozatában felhívta az érdekeltek figyelmét arra, hogy a gyámhivatal a megállapodást a haszonélvezeti jog alapítására vonatkozó jóváhagyó záradékkal látja el, amely az ingatlan-nyilvántartásba való bejegyzésnek a feltétele. A gyámhivatal engedélyezte, hogy a megállapodás gyámhivatali záradékolását követően .. hivatásos gondnok a gondnokolt számlájáról a haszonélvezet ellenértékét, 500.000 forintot átutaljon a tulajdonos .. lakossági folyószámlájára, amely meg is történt. A gyámhivatal a gondnok, mint törvényes képviselő eseti számadását 2009. szeptember 3-án kelt határozatával az 500.000 forint egyszeri átutalására vonatkozóan elfogadta, továbbá 10.000 forint vagyonszerzési illeték-előleg is megfizetésre került a gondnokolt vagyonából.

[3] A haszonélvezeti jog bejegyzése nem történt meg a felperes javára, mivel ahhoz a jelzálogjog jogosult nem járult hozzá. A gyámhivatal az ügylet jóváhagyását megelőzően nem vizsgálta meg a fedezetül megjelölt ingatlan tulajdoni lapját, arról nem kért be adó- és értékbizonyítványt, nem szerezte be a jelzálogjog jogosult bank nyilatkozatát sem. A szerződést úgy záradékolta, illetve hagyta jóvá, hogy nem kérte annak igazolását, hogy a tulajdonos a holtig tartó haszonélvezeti jog bejegyzését a földhivatalnál kezdeményezte volna. 2012 júliusában a felperes testvére, .. sérelmezte .. jegyzőjénél, hogy a gondnokság alatt álló testvére vagyonából a gyámhivatal 500.000 forint felhasználását engedélyezte haszonélvezeti jog létesítése fejében, de ennek földhivatali bejegyzése nem történt meg. Ezt követően .. 2012. augusztus 30-án haszonélvezeti jog bejegyzése vagy értékének visszakövetelése kapcsán jogi képviselet ellátására rendelt ki ügyvédet eseti gondnokként. Az eseti gondnok felhívta a jelzálogjog jogosultját a haszonélvezeti jog bejegyzéséhez való hozzájárulás megadására, amelyet a jelzálogjog jogosult megtagadott. Az I. rendű alperes,

mint másodfokú hatóság 2012. november 22-én felhívta a gyámhivatalt arra, hogy a gondnokolt jogsérelmének orvoslása érdekében tegyen meg mindent és kísérelje figyelemmel a gondnok tevékenységét. Az eseti gondnok ezt követően felhívta az ingatlan tulajdonosát az összeg és kamatainak visszafizetésére, amelynek az ingatlan tulajdonosa nem tett eleget. Ezt követően az eseti gondnok fizetési meghagyás kibocsátása iránt nyújtott be kérelmet, a fizetési meghagyás 2013. január 15-én jogerőre emelkedett. A fizetési meghagyás végrehajtására indult eljárásban a visszakövetelt összeg behajtására intézkedések eredményre nem vezettek, a felperes szerződő partnere ingó és ingatlan vagyonnal nem rendelkezett, ugyanis a tulajdonos idő közben hajléktalanná vált, az ingatlant árverés útján értékesítették. A végrehajtási eljárás során 50.000 forint előlegezése vált szükségessé a végrehajtó készkiadásaira.

- [4] A .. 2014-ben felügyeleti jogkörében eljárva a .. jelölte ki a gondnokoltat ért vagyoni hátrány rendezése érdekében. Felhívta a hatóságot, fontolja meg a jogelőd .. által közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése érdekében per indítását. A .. által kirendelt eseti gyám a ..hoz és ..hoz fordult a gondnokoltat ért vagyoni hátrány rendezése, peren kívüli megállapodás érdekében. Mindkét címzett elhárította a kárigény rendezését arra való hivatkozással, hogy egyikük sem minősül .. jogutódjának.

A kereseti kérelem és az alperesek védekezése

- [5] A felperes keresetében az alperesek egyetemleges kötelezését kérte 592.500 forint és járulékai megfizetésére. Az alperesek felelősségét abban látta megvalósulni, hogy a gyámhivatal nem vizsgálta a megjelölt ingatlan tulajdoni lapját, nem kért adó- és értékbizonyítványt és nem szerezte be a jelzálogjogosult nyilatkozatát az ügyletet megelőzően. Jogi álláspontja szerint a .. I. rendű alperes ..nak jogutódja. Érvényesített kára 500.000 forint erejéig a haszonélvezet ellenértékeként kifizetett összegből, 10.000 forint erejéig a vagyonszerzési illeték-előlegből, 27.500 forint erejéig fizetési meghagyásos eljárás költségéből, továbbá 55.000 forint erejéig a végrehajtási eljárás költségeiből tevődött össze.
- [6] Mindkét alperes a kereset teljes elutasítását kérte. A II. rendű alperes álláspontja szerint a gyámhivatal jogutódja az I. rendű alperes. Az I. rendű alperes álláspontja az volt, hogy a konkrét kártérítési ügy vonatkozásában a gyámhivatalnak nem jogutódja, mert a kártérítési pert jogutódként nem vette át, azt a .. 2012. október 26-án kötött megállapodásának melléklete nem tartalmazta. Azösszegezés vonatkozásában az I. rendű alperes kizárólag a 10.000 forint vagyonszerzési illeték-előleg kárként való felmerülését vitatta. Álláspontja szerint ugyanis ebben a körben a megfizetett illeték visszatérítése lett volna kérhető. A II. rendű

alperes azösszepszerűség vonatkozásában érdemben azt adta elő, hogy az 500.000 forint részben a haszonélvezeti jog megszerzése, részben pedig a tulajdonos gondozási-ápolási kötelezettség vállalásának volt ellenértéke, ezért az 500.000 forintot a gondozási és ápolási kötelezettség ellenértékével csökkenteni szükséges.

Az első- és másodfokú ítélet

- [7] Az elsőfokú bíróság az I. rendű alperest kötelezte, hogy fizessen meg felperes részére 592.500 forint tőkét, ebből 500.000 forintnak 2009. július 25. napjától, 10.000 forintnak 2009. október 16. napjától, 27.500 forintnak 2012. december 7. napjától, 5.000 forintnak 2014. április 9. napjától és 50.000 forintnak 2014. november 5. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű kamatát. Az elsőfokú bíróság a keresetet a II. rendű alperessel szemben elutasította. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a 2012. évi XCIII. törvény 89. § (4) bekezdése alapján 2013. január 1-jén a .. Járási Hivatalához átkerülő államigazgatási feladat- és hatáskörökkel összefüggésben folyamatban lévő ügyekben az a szerv jár el, amelynek hatáskörébe a feladat ellátása jogszabály rendelkezése szerint kerül. A jelen esetben pedig az az eljárás, hogy a jogelőd rendezze a haszonélvezet megszerzése, megghiúsulása miatt kialakult helyzetet 2013. január 1-jén folyamatban volt, mert a felperes testvérének a .. jegyzőhöz benyújtott panasza nyomán a haszonélvezeti jog megszerzésének megghiúsulása miatti eljárás megindult. Az a tény, hogy a gyömrői polgármester és a kormány megbízott között létrejött 2012. október 26-i megállapodás, illetve annak melléklete a haszonélvezet megghiúsulása miatti eljárást nem említi, a jogutódlás tényére nem hatott ki, a törvényi jogutódlást az alperesek közötti megállapodás nem korlátozhatta. Arra a megállapodásra jutott, hogy az I. rendű alperes jogelődje jogellenesen járt el, amikor úgy járult hozzá a haszonélvezeti jog alapítására vonatkozó szerződéshez, hogy nem kérte annak igazolását, hogy a holtig tartó haszonélvezeti jog földhivatali bejegyzésének kezdeményezése megtörtént-e, nem vizsgálta kifizetés előtt a tulajdoni lapot és úgy hagyta jóvá az 500.000 forint kifizetését, hogy a gondnokolt ellenszolgáltatást ezért a pénzért nem kapott. Utalt arra, hogy mindezen hiányosságokat a .. külön végzésben megállapította és rögzítette, hogy a gyámhivatal a jóváhagyáskor nem vizsgálta az ingatlan tulajdoni lapját, nem szerzett be az ingatlanra adó- és értékbizonyítványt és annak sem tulajdonított jelentőséget, hogy a jelzálogjogosult engedélye kellene a haszonélvezeti jog bejegyzéséhez. Megállapította azt is, hogy a .. az eseti gondnok tevékenységét sem kísérte kellő figyelemmel, miután pedig a kár rendes jogorvoslással nem volt elhárítható, ezért az I. rendű alperes felelősségének feltételei a Ptk. 349. § (1) bekezdése alapján megvalósultak. Azösszepszerűség tekintetében teljes egészében elfogadta a felperesi álláspontot. Az

I. rendű alperes által vitatott 10.000 forintos vagyonszerzési illeték-előleg tekintetében kifejtette, hogy a szerződés 7. pontja szerint valamennyi költség, díj és illeték viselése a tulajdonost terhelte volna, ennek ellenére a gyámhivatal jóváhagyta a gondnok azon kérelmét, hogy a felperes viselje az illeték-előleget. Az elsőfokú bíróság utalt arra, hogy a tulajdonos a haszonélvező gondozására és ápolására abban az esetben vállalt kötelezettséget, ha a haszonélvezeti jogát a felperes gyakorolni kívánja, erre azonban nem került sor. Mindezek alapján a gondnokoltat ért kár mértéke nem volt csökkenthető gondozási és ápolási kötelezettségre figyelemmel.

[8] Az elsőfokú ítélettel szemben kizárólag az I. rendű alperes terjesztett elő fellebbezést, melynek következtében a keresetet a II. rendű alperessel szemben elutasító elsőfokú ítéleti rendelkezés fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett. Az ellenérdekű fél fellebbezésének hiányában az I. rendű alperes jogszerűen nem kérhette a II. rendű alperes vele egyetemleges marasztalását, erre irányuló fellebbezési kérelmét a másodfokú tárgyaláson vissza is vonta. Az ebben a keretben eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett rendelkezését megváltoztatta és a felperes I. rendű alperessel szembeni keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 25.000 forint együttes első- és másodfokú perköltséget. A le nem rótt 47.400 forint fellebbezési illetékről úgy rendelkezett, hogy azt az állam viseli. A jogerős ítélet megállapította, hogy a felperes igényének ténybeli alapja az volt, hogy az alperesek jogelődje (..) határozataival olyan jogügyletet, illetve ahhoz kapcsolódó kifizetéseket hagyott jóvá, amellyel a felperesnek kárt okozott. A felperes kára azzal keletkezett, hogy a szerződés alapján nem szerzett haszonélvezeti jogot, vagyonának értéke ugyanakkor az ..-val kötött szerződés alapján teljesített 500.000 forint, illetve 10.000 forint kifizetésével csökkent. Megállapította, hogy a károk ..nak két határozatával okozati összefüggésben következtek be, mindezek kapcsán a jogilag eldöntendő kérdés alapvetően az volt, hogy .. jogutódjának ki minősül.

[9] A jogerős ítélet indokolása megállapította, hogy a .. által hozott 2009. július 29-i határozat a haszonélvezeti jog alapításáról szóló szerződés jóváhagyásának feltételeként csak az engedélyező határozat jogerőre emelkedését, valamint a haszonélvezeti jog bejegyzése iránti kérelem széljegyzését írta elő. Ehhez képest az ingatlant terhelő jelzálogjog jogosultja a hozzájárulásának hiányában, illetve a hozzájárulását megelőzően a haszonélvezeti jog bejegyzése nem volt biztosított, így az ellenérték kifizetése megfelelő biztosíték nélkül történt. .. hibázott akkor is, amikor 2009. október 15-i határozatával hozzájárult az illetékelőleg felperes vagyonából történő kifizetéséhez, miután a szerződés 7.

pontja értelmében valamennyi költség és illeték és díj a haszonélvezetet engedő tulajdonost terhelte volna.

- [10] A jogerős ítélet megállapította, hogy a felperes kára akkor keletkezett, amikor a haszonélvezeti jog bejegyzése iránti kérelmét az illetékes földhivatal elutasította. Álláspontja szerint ezzel a felperes és a II. rendű alperes között keletkezett kártérítési jogviszony. A II. rendű alperes kártérítési felelősségét a jogerős ítélet szerint nem érintette, hogy mintegy 3 évvel a kár bekövetkezése után a felperes testvére gyámhatósági eljárást kezdeményezett a vagyon visszaszerzése érdekében. A jogerős ítélet álláspontja szerint a 2012-ben indult eljárás tényéből az elsőfokú bíróság tévesen következtetett az I. rendű alperes jogutódlására. A járások kialakításáról szóló 2012. évi XCIII. törvény 89. § (4) bekezdése alapján ugyanis kizárólag a járási hivatalokhoz átkerülő államigazgatási feladat- és hatáskörökkel összefüggésben folyamatban lévő ügyekre történt rendelkezés. Ez a jogszabály azonban csak az államigazgatási feladat ellátását biztosító vagyon átadásáról és az ehhez szükséges megállapodás megkötéséről rendelkezett, így az I. rendű alperes törvény alapján nem vált a ..nak jogutódjává. A jogerős ítélet megállapította azt is, hogy a városi önkormányzat és az I. rendű alperes között 2012. október 26-án létrejött megállapodással szerződéses jogutódlás sem következett be a felperes kárigényét illetően, miután a megállapodásban a felperes kárigényéről a szerződő felek egyáltalán nem rendelkeztek. Az ítélet tábla összességében tehát arra következtetésre jutott, hogy .. jogutódjának a konkrét ügyben a II. rendű alperes minősül, vele szemben azonban fellebbezés hiányában a kereset elutasítása időközben jogerőre emelkedett. A jogerős ítélet jogalap hiányában az I. rendű alperessel szembeni keresetet elutasította.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [11] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú ítélet helybenhagyását, másodlagosan a hatályon kívül helyezés mellett az első- vagy a másodfokú bíróság új tárgyalásra és új határozat hozatalára utasítását kérte, továbbá perköltséget igényelt. Álláspontja szerint a jogerős ítélet megsértette a régi Ptk. 349. és 360. §-át, a Pp. 60. és 61. §-át, a járások kialakításáról szóló 2012. évi XCIII. törvény 2. § (1) bekezdését, 5. §-át, valamint 89. § (4) bekezdését, valamint a 218/2012. Korm. számú rendelet 2. melléklet 6/2. pontját. Ellentmondásosnak ítélte meg azt, hogy miközben a jogerős ítélet egyértelműen megállapította a gyámhivatal felelősségét és ebben a körben a II. rendű alperes jogutódlását, ellenben kizárja a II. rendű alperes felelősségét, ez pedig ellentétes a jogbiztonság alapelveivel és az igazságosság elvével is, sérti a perek tisztességes lefolytatásához való alapjogát.

- [12] A felperes felülvizsgálati álláspontja szerint, amennyiben a Fővárosi Ítéltábla nem osztotta az elsőfokú bíróságnak az I. rendű alperes jogutódlására vonatkozó álláspontját, akkor járt volna el helyesen, ha az elsőfokú ítéletet erre figyelemmel hatályon kívül helyezi. A felperes előadta azt is, hogy a Fővárosi Ítéltábla 5.Pf. tanácsa egy konkrét ügyben (Fővárosi Ítéltábla 5.Pkf.28.701/2013.) megállapította, hogy nincs általános jogutódlás az önkormányzatok és a Kormányhivatal között, a megállapodás dönt a jogutódlás tartalmáról. A Fővárosi Ítéltábla másik tanácsa tehát hasonlóképpen döntött ugyan, mint a jelen per másodfokú ítéletét hozó tanács, a jogutódlást eljárásí kérdésként bírálta el, ezáltal nem zárta ki az eljárás folytathatóságát. A felperes előadta, hogy ő az alpereseket egyetemlegesen perelte, pedig a jogutódlás tekintetében az elsőfokú bíróság tévedett. Akkor járt volna el helyesen, ha a nem megfelelőnek minősített alperest önálló végzéssel eljárásí jogi okból elbocsátja a perből, biztosítva a végzés elleni önálló jogorvoslat lehetőségét. Az alperes kifogásolta azt, hogy ezt az elsőfokú eljárásí jogi mulasztást a másodfokú bíróság nem küszöbölte ki és ezzel nem tette folytathatóvá az eljárást a II. rendű alperes vonatkozásában.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [13] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.
- [14] A Pp. 275. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének helye nincs. A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A (2) bekezdés szerint a Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. Mindez azt is jelenti, hogy a felülvizsgálati eljárásban a II. rendű alperessel szemben jogerősen elutasított kereseti kérelem felülvizsgálatára jelen eljárásban nincs lehetőség. A Kúria szerint az elsőfokú bíróságnak nem volt olyan kötelezettsége, hogy az I. vagy a II. rendű alperest a perből külön fellebbezhető végzéssel elbocsássa, erre irányuló kérelem sem került előterjesztésre. A külön végzés meghozatalának elmulasztása ilyen körülmények között nem minősül olyan eljárásí szabálysértésnek, amelyet a másodfokú bíróságnak hivatalból észlelnie kellett volna. Önmagában az a körülmény, hogy az első- és a másodfokú bíróság álláspontja eltért a jogutódlás jogi megítélése vonatkozásában, a Kúria szerint nem minősül eljárásí szabálysértésnek.
- [15] A perbe egyébként érdemben nem volt vitatott az, hogy a felperesnek a Gyömrő Városi Gyámhivatal mulasztásaival okozati összefüggésben kárai keletkeztek, a jogilag eldöntendő kérdés az volt, hogy a

közigazgatási átszervezés nyomán az I. vagy a II. rendű alperes minősül-e a városi gyámhivatal jogutódjának. A Kúria a jelen eljárásában kizárólag azt vizsgálhatta felül, hogy a másodfokú bíróságnak az I. rendű alperesi jogutódlásának kizárására vonatkozó rendelkezése jogszerű volt-e vagy sem.

- [16] A járáások kialakításáról, valamint egyes ezzel összefüggő törvények módosításáról szóló 2012. évi XCIII. törvény 2. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a települési önkormányzatok mindazon vagyona és vagyoni értékű joga, amely a jogszabály által meghatározott, átvételre kerülő államigazgatási feladatok ellátását biztosítja, 2013. január 1-jén - a feladat ellátásának időtartamára - az állam ingyenes használatába kerül. A használati jogot a fővárosi és megyei kormányhivatal gyakorolja. Az 5. § (1) bekezdése szerint a magyar állam és a települési önkormányzatok az ingyenes használatba vételhez kapcsolódó intézkedések végrehajtása során kölcsönösen együttműködve járnak el. A (2) bekezdés szerint a feleknek a megállapodásokat 2012. október 31-ig kell megkötönniük. A 89. § (4) bekezdése szerint ezen törvény alapján 2013. január 1-jén a fővárosi és a megyei kormányhivatal járási (fővárosi kerületi) hivatalához átkerülő államigazgatási feladat és hatáskörökkel összefüggésben folyamatban lévő ügyekben az a szerv jár el, amelynek hatáskörébe a feladat ellátása a jogszabály rendelkezése szerint kerül. Helyesen állapította meg a jogerős ítélet, hogy ez a rendelkezés kizárólag a törvény alapján a járási hivatalokhoz kerülő államigazgatási feladat és hatáskörökkel összefüggésben folyamatban lévő ügyekre vonatkozott. Helyesen állapította meg azt is a jogerős ítélet, hogy ezen törvényi rendelkezések alapján az I. rendű alperes nem vált a .. gyámhivatal általános törvényi jogutódjává.
- [17] A járási hivatalokról szóló 218/2012. (VIII. 13.) Korm. rendelet 2. számú (6/2.) melléklete szerint lehetőség volt arra, hogy a járási hivatalok kialakítására vonatkozó megállapodásuk részeként a szerződő felek folyamatban lévő kártérítési perek átvételéről rendelkezzenek. A jelen esetben az I. rendű alperesnek a városi önkormányzattal 2012. október 26-án megkötött megállapodásában a felperes kárigényéről egyáltalán nem rendelkeztek, tehát ez sem jelentett jogutódlást az I. rendű alperes oldalán. Ehhez képest az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg azt, hogy az I. rendű alperes a felperes kárigényével kapcsolatban a II. rendű alperes jogutódjává vált volna. Ehhez képest a kereset elutasítása az I. rendű alperessel szemben megalapozott volt a jogerős ítéletben. A kártérítési igény tekintetében a jogutód a II. rendű alperes volt, a vele szemben hozott elsőfokú elutasító ítélet fellebbezés hiányában már korábban jogerőre emelkedett.
- [18] Mindezekre figyelemmel a Kúria jogilag helytálló, a másodfokú ítéletet hatályában fenntartotta.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

- [19] 1959. évi IV. törvény (régi Ptk.) 339. § (1) bekezdés, 349. § (1) bekezdés, 355. § (1) és (4) bekezdés, Pp. 275. § (3) bekezdés, 2012. évi XCIII. törvény 2. § (1) bekezdés, 5. §, 89. § (4) bekezdés, 218/2012. (VIII. 13.) Korm. számú rendelet 2. sz. melléklete, 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése, 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §

Záró rész

- [20] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2016. október 5.

Dr. Mészáros Mátyás s.k. a tanács elnöke, Dr. Pataki Árpád s.k.
előadó bíró,
Dr. Kovács Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

Vné

tisztviselő